

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2583/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горица Веселиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Крагујевцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 651/19 од 26.11.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 651 /19 од 26.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 651 /19 од 26.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Крагујевцу Прр 1618/18 од 01.08.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован, захтев пуномоћника тужиоца – адвоката Горице Веселиновић из ..., којим је тражила да суд опозове решење о наплати судске таксе.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 651/19 од 26.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу Прр 1618/18 од 01.08.2019. године.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије. Изражен правни став нижестепених судова о обавези тужиоца на плаћање судске таксе у поступку новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у складу је са измењеним правним ставом (под тачком 9.), Врховног касационог суда донетог на петој седници Одељења за суђење у разумном року, одржаној 15.09.2014. године, а који гласи: на захтев за

заштиту права на суђење у разумном року, одлуку и жалбу, такса се не плаћа ако се само захтева одређивање разумног рока за завршавање предмета. Ако се одвојено или заједно са првим захтевом тражи и накнада нематеријалне штете у новцу (примерена накнада) такса се плаћа у складу са тарифним бројевима 4. и 5. Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94 ... 93/12).

На основу наведеног, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Ревизија као ванредни правни лек може се изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену, (члан 403. став 1. ЗПП) и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен (члан 420. став 1. ЗПП).

Како је побијаним другостепеним решењем потврђено решење о одбијању захтева за опозив решења о наплати судске таксе, којим се поступак правноснажно не окончава, ревизија тужиоца изјављена против тог решења није дозвољена, у смислу члана 420. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић